Osobák - Lokálka

```
              C                 G
1. Měl v ramenou míň, než si přál,
                       C
   a veselý se býti zdál,
                                 F
   za volant sed', dal přímý směr,
                 C   G           C
   snad dojet chtěl někam do Tater.
2. Ve tváři měl zdánlivý klid
   a v očích touhu Niki Laudou být,
   nocí i dnem svůj trabant hnal
   na plný plyn, stále dál a dál.
3. Na značce "stop" neuměl stát,
   po hlavní jela Jawa padesát,
   plechový běs zvaný Pionýr
   zkřížil mu směr, ten malý štír.
4. Pak zazněl třesk a rána zlá,
   kdo pospíchá, často prohrává,
   jak skončil střet, vám povím rád:
   plech vydržel, ne však laminát.
5. Teď, mistře, máš pro děti sběr,
   před sebou cestu už ne do Tater,
   míříš teď k vám vlakem nazpátek
   a z auta máš stovky trsátek.
```